

امید سازد راهنما سازد

بخشیده شدیم تا ببخشیم

خوش آمدگویی: ۳ دقیقه

با نوجوانان، گرم و صمیمی همراه با لیخند روبرو شوید. اگر شخص جدیدی بعنوان نو ایمان یا مهمان برای اولین بار در این جمع حضور داشت، خوشامد مخصوص در نظر گرفته شود. بطور مثال شخص جدید را به نام در جمع معرفی کنید و از نوجوانان نیز بخواهید تا خود را یک به یک معرفی کنند و یک نکته قابل توجه و جالب در مورد خودشان با سایرین در میان بگذارند.

بازی: ۱۵-۲۰ دقیقه

از نوجوانان بخواهید همگی رنگ، شغل و غذای مورد علاقه ی خود را در جمع بیان کنند؛ پس از اینکه همگی اینکار را انجام دادند به صورت رندم از بقیه بپرسید رنگ مورد علاقه ی به طور مثال مبینا چه بود، هرکس به طور کامل بتواند بیان کند برنده ی بازی است.

از یکدیگر می شنویم (بیش درآمدي بر تعليم): ۵-۱۰ دقیقه

با طرح چند سوال از نوجوانان آنها را برای تعليم آماده کنید، از آنها بخواهید به سوالات زیر جواب بدهند. بهتر است که همه در پاسخ به سوالات مشارکت داشته باشند.

۱. از نظر شما بخشش چیست و چقدر اهمیت دارد؟ کمی توضیح دهید.

۲. چرا باید ببخشیم؟

جهت اطلاع مربی: به یاد داشته باشیم که جوی را در جلسه ایجاد کنیم تا نوجوانان بتوانند به راحتی صحبت کنند، و حتی کسانی که صحبت نمی کنند را تشویق کنیم تا در این بحث و گفتگو شرکت کنند تا صدای آنها هم شنیده شود برای مثال: (اسم یکی از نوجوانان که صحبت نمی کند را ببرید و از او بخواهید تا در این مورد نظرش را بیان کن) تا در این مشارکت فعالیت داشته باشد.

تعليم: ۱۵-۲۰ دقیقه

در کلام خدا واژه ی یونانی که «بخشیدن» ترجمه شده «گذشت» است. مثل زمانی که فرد طلبکار از طلب خود میگذرد. امروزه ما در دنیای سقوط کرده ای که پر از کینه، نفرت و دشمنی است زندگی میکنیم که ممکنه دائماً در ارتباطمون به افرادی که باهاشون سروکار داریم آسیب بزنیم یا از طرف آنها آسیب ببینیم و پیوسته در این ارتباطات زخمی بشیم؛ ما تا زمانی که در این دنیا هستیم درگیر این موضوع خواهیم بود، شاید ما انتظار داریم که خدا این اشخاص رو عوض کنه ولی نقطه ی شروع عوض شدن از قلب ماست و خدا میخواهد به ما قلبی بدهد که همانطور که او هرروزه ما را میبخشد ما نیز بتوانیم دیگران را ببخشیم؛ بنابراین لازمه ی زندگی در این دنیای سقوط کرده این هست که ما یاد بگیریم ببخشیم و قلب پدر رو داشته باشیم چون بخشش موضوعیست که ما مسیحیان مرتباً باهاش درگیر هستیم، همچنین کلام خدا در مورد بخشیدن تاکید بسزایی دارد: عیسی مسیح در تعالیم خودش چندتا موضوع رو مرتب تکرار و تاکید می کرد که یکی از آنها بخشیدن است یا حتی یکی از هفت جمله ی عیسی روی صلیب در همین مورد است! در واقع به حدی این موضوع مهم است که یکی از مهمترین و بنیادی ترین تعالیم عهدجدید و عیسی می باشد.

در متی باب ۶ آیات ۵ تا ۲۵ مبینیم عیسی بلافاصله بعد از تموم شدن دعای ربانی که هرکدوم از جملاتش بسیار مهم

هست در مورد بندی که در رابطه با بخشش هست صحبت میکنه (آیات ۱۴-۱۵) و میگوید: اگر ببخشید بخشیده میشوید! مثل خادم بی رحم: متی باب ۱۸ آیات ۲۱-۳۵: در حقیقت بخشیدن یک انتخاب نیست بلکه یک ضرورته. عیسی بخشنده حرفه ایست، او که نمونه کامل بخشش برای ماست و ما باید او را سرمشق زندگی خود بدانیم، مرتبا ما را میبخشد وقتی او اینطور ما را می بخشد و بخشش او را این چنین عمیق تجربه کرده ایم ما کی هستیم که این بخشش را به سوی دیگران جاری نسازیم؟ شخصی که معنی بخشش رو درک کرده و از طرفی بر روی خود شناخت دارد که چقدر در معرض خطا و اشتباه است، این شخص کاملا درک میکند دیگران هم ممکن است در حق او خطاهایی مرتکب شوند و وقتی خدا او را اینچنین می بخشد او نیز دیگران را می بخشد؛ اما اکثر اوقات چون تصویر غلطی از بخشیدن داریم نمیتونیم ببخشیم، پس میخواهیم نگاهی کلی به اینکه بخشش چه چیزی هست و چه چیزی نیست بیاندازیم.

بخشش چه چیزی هست؟

بخشیدن یک فرآینده و با یک تصمیم شروع میشه و البته ممکنه ماه ها طول بکشه و در واقع عملکرد فیض خدا در ما و معجزه ی روح القدس در فکر و قلب ماست.

بخشیدن به معنای سپردن کامل مشکل به دستهای خداوند عادل و همینطور به این معنیست که انتقام از آن خداوند است و من انتقام نمیگیرم. واقعا عمل آسانی نیست و خدا می داند چقدر بخشیدن مشکل است ولی او چیز غیرممکنی را از ما نمیخواهد برای همین برای بخشش به فیض او احتیاج داریم؛ همچنین بخشیدن به معنای فکر نکردن مداوم به خاطرات تلخ گذشته، کینه به دل نگرفتن، با وجود آگاهی از خطای صورت گرفته اما بخشیدن و تغییر نگرش نسبت به گذشته، نبودن تلخی در خود، رحم و مروت داشتن، صحبت نکردن در مورد خطایی که به ما شده با نیت مجازات یا بردن آبروی آن شخص و رهایی از اسارت های گذشته میباشد.

بخشش چه چیزی نیست؟

بخشش تایید یا قبول کردن خطای آن فرد، انکار یا نادیده گرفتن خطا، فراموش کردن، جدی نگرفتن و کوچک بودن خطای صورت گرفته، وانمود به آزردن نشدن از خطای صورت گرفته و بهانه آوردن و توجیه خطای دیگران نیست. همینطور به معنای مانع شدن از اجرای عدالت، یا اجازه سوءاستفاده از خودمون نیست و در مواردی به معنای آشتی مجدد هم نیست زیرا بخشش و آشتی همیشه یک چیز نیستند، ما میتوانیم شخص خطاکار را ببخشیم بی آنکه با او آشتی کنیم پس همیشه بخشش به این منظور نیست که کنار کسی باشیم که مدام از طرف او مورد آزار و اذیت قرار میگیریم و بعضی اوقات با مشاوره اگر لازمه باید راه خود را با آن شخص جدا کنیم.

حالا میخواهیم نگاهی به این سوال چالش برانگیز بیندازیم که

چرا باید ببخشیم؟

محاله بدون بخشیدن آینده ای وجود داشته باشه. رابطه ی ما با خدا وابسته به این هست که ما چقدر میتونیم دیگران رو ببخشیم؛ بخشش در زندگی ما همانند پُلی است که هرروزه باید از روی آن رد شویم، وقتی ما خراب میکنیم بعد از توبه خدا ما رو میبخشد و از روی پُل رد میشویم ولی اگر کسی رو نمی بخشیم انگار این پل رو خراب کردیم و حتما دوباره زمانش خواهد رسید که ما مجبور میشیم از این پُل رد بشیم ولی اگه نبخشیده باشیم نمیتونیم رد بشیم تا زمانی که ببخشیم پس این پُل رو خرابش نکنیم. وقتی نمی بخشیم در زندگی ما گره هایی بوجود میاد و نه فقط روح خدا رو محزون میکنیم بلکه رابطه ی ما با خدا خدشه دار میشه چون طریق بخشیده شدن بخشیدن است، تا نبخشیم بخشیده نمیشیم و زمانی که ما میبخشیم قدمی برمیداریم در مسیر شبیه شدن به عیسی. اجابت دعاها ی ما یا پرستش مقبول ما در حضور خدا ثمره ی بخشش هست و چنانچه نبخشیم کینه و نفرت در ما رشد میکنه، مدام در تلخی بسر میبریم. در بخشیدن راز خیلی بزرگی هست مثل آزادی، شادی و شفا زیرا در بسیاری از موارد شفای جسمی، روحی، روانی، عاطفی و ارتباطی زمانی در افراد جاری میشه که می بخشند چون دلیل خیلی از بیماری ها میتونه نبخشیدن باشه (غیض و خشمی که سالها انباشته شده). بنابراین با نبخشیدن مثل خنجر می که هرروز به خودمون میزنیم اول از همه فقط و فقط به خودمان صدمه میزنیم و آرامشمون رو از دست میدهیم و وقتی می بخشیم در وهله اول به خودمون لطف می کنیم و برکات روحانی در زندگی ما جاری میشود. اطمینان داشته باشید عدالت اجرا میشه اما

این نکته بسیار مهم است که انگیزه‌ی ما برای بخشش به سزای اعمال رسیدن و دیدن بدبختی آن شخص نباشد. امروز بین آرامش و تلخی انتخاب ما کدام است؟ بدون قدرت خداوند بخشش امری ممکن نیست پس از روح القدس پریشیم و ایمان داشته باشیم با قدرت خدا میتوانیم ببخشیم؛ همچنین مرتباً برای اشخاصی که میخواهیم ببخشیم شفاعت و دعای برکت کنیم و با قدرت روح از خداوند بخواهیم آنها را ببخشد.

گفتگو:

از نوجوانان بخواهید برکات و شهادات خود را در زمینه‌ی بخشش با یکدیگر در میان بگذارند.

قدم عملی: ۱۰ دقیقه

۱. از خداوند بخواهید در رابطه با چیزهایی که امروز در این درس یاد گرفتید به شما کمک کند.
۲. در راستای بخشیدن شخصی که شما را آزرده است قدم عملی بردارید.

دعا و پرستش: ۸-۱۰ دقیقه

اکنون آزادم نما

آزادی در نام توس